

BOŠKO FRŽOP rođen je u Vodicama 1934. godine. Diplomirao je na Arhitektonskom fakultetu u Zagrebu 1963. godine, od kada se i aktivno bavi fotografijom.

Prije profesionalnog opredjeljenja radio je kao zemljoradnik što je dobrim dijelom utjecalo da se dalmatinskom kršu i ljudima na njemu stalno vraća sa fotoaparatom.

Stalni je član Foto kluba Šibenik sa čijim fotoamaterima sudjeluje na brojnim izložbama kod nas i u svijetu. Samostalne izložbe organizirane su u Muzeju grada Šibenika, više puta u Vodicama te u Jajcu.

U svojoj trećoj dobi vraća se ponovo dalmatinskom kršu - maslinicima i ulju.

GRADSKA VIJEĆNICA VODICE
08. 11. - 17. 11. 2013.

BOŠKO FRŽOP

Maslina i ulje

Izdavač: Pučko otvoreno učilište Vodice,
Ive Čače 8, Vodice
Za izdavača: Gordana Birin, prof
Postav izložbe: Boško Fržop
Grafičko oblikovanje: M design studio

Maslina je rođena davno davno prije svih čuda staroga vijeka, prije zapadnih religija, prije Krista i Muhameda - davno, davno prije 5700 godina u zipci Mrtvog mora. Ratovima, osvajanjem i trgovinom uselila na zapad do Gilbratara, na sjever do Istre i Crnog mora, na jug do Alžira, Libije i Egipta. Maslina je postala ne samo stablo i ulje Mediterana, nego ufanje i nada. Došla je dati hranu, zdravlje i radost, a uz ditiramb cvrčaka ponosno je nosila maslinovu grančicu - simbol mira i ljubavi.

Maslina i ulje duboko su usađeni u povijesti, u duši i životu stanovnika Mediterana:

- svijetlo svjetionika u Aleksandriji davalo je maslinovo ulje,
- poznata molitva zbila se u Gethsemanskom masliniku,
- stabla maslina na vrhu Sinajske gore,
- Kuran se zaklinje maslinom i smokvom,
- bračni krevet Penelope i Odiseja istesan je od maslinova panja,
- golubica se vratila na Noinu arku s maslinovom grančicom,
- Odisej je maslinovim kolcem oslijepio Kiklopa,
- Herkul je poznat po svojoj toljagi od maslinova drva,
- olimpijski pobjednik na Olimpu nagrađivan je amforom ulja,
- u masliniku je Nazor, u podne, vidio strogu i mirnu, bez štita kacige i koplja, veliku Palas Atenu.

Našim precima, djedovima i pradjedovima, dok nije bilo petroleja svijetlila je ujenica, a počast i sjećanje na pokojnike bila je kandela s maslinovim uljem. Sjetimo se toga na dan Svi Svetih!

Naši maslinici u Dalmaciji i Vodicama, uz malobrojne iznimke nisu dostojni truda i muke naših predaka. Prepustili smo ih vatrenoj stihiji, stihiji divljine i zapuštenosti, stihiji nemara i ljenosti.

Zaboravili smo da je dobar dio stare populacije začet pod maslinom, uz ditiramb zbora cvrčaka - *"...enti Onoga, imali smo samo jednu komoru i ko je moga voditi ljubav, a do tebe svekar i svekrva, a upoju smo bili sami, e..."*.

Zaboravili smo naše djetinjstvo u hladu maslina, raskoš i miris rascvjetane rese, grane što su savile leđa pod teretom ploda. Puno toga smo zaboravili, ne misleći na one koji će doći poslije nas.

Na sreću, maslina nije zlopamtilo. Ona vjerno čeka svog Odiseja koji će svoju snagu i ljubav ubrizgati u tijelo oronulo od tuge i čekanja. Opet će biti rese i plodova, a korijenje, kao divovske oštre pandže, prodrijet će u tvrdu crvenicu, ako treba i u kamen i iz krševitog tla izvući kapi te mirisne, blage, umiljate i zdrave tekućine - znamenja Mediterana.

Boško Fržop

